

Η “Φωνή Κυρίου” της 12ης Ιουλίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ικῆς περικοπῆς

ήν ἀπέναντι ὄχδην, εἰς τήν χώραν
ισμένοι, οἱ ὅποιοι ἔβγαιναν ἀπό τά
ἦτο δυνατόν νά περάσῃ ἀπό τόν
μας Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλδες
ουά ἀπό αὐτούς ἦτο μία μεγάλη
νες τόν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν,
ν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καί αὐτός
ἐπῆγαν εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων.

Καί ὁλόκληρη ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθη εἰς τήν θάλασσαν καί ἐχάθη εἰς τά
νερά. Οἱ δέ βοσκοί ἔφυγαν καί ὅταν ἦλθαν εἰς τήν πόλιν, τοὺς τά εἶπαν ὅλα διά
τούς δαιμονισμένους. Καί ὅλη ἡ πόλις ἐβγήκε εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ καί ὅταν
τόν εἶδαν, τόν παρεκάλεσαν νά φύγῃ ἀπό τά σύνορά τους. Καί ἐμπῆκε εἰς
πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καί ἦλθεν εἰς τήν δικήν του πόλιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ](#) τη Φωνή Κυρίου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος – ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ – όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 12η Ιουλίου 2020.

ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΚΟ

Αντιμετωπίζεται τό κακό στήν ζωή μας; Είμαι πολύ διδακτική ή συνάντηση του Χριστού μέ δύο δαιμονισμένους ανθρώπους στή χώρα τών Γεργεσηνών. Ὁ Χριστός γνωρίζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι κατέχονται ἀπό τό κακό. Εἶναι ἐμφανή τά σημάδια. Εἶναι «χαλεποί λίαν», κατοικοῦν στά μνήματα καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά περάσει ἀπό τόν δρόμο στόν ὁποῖο αὐτοί διαφεντεύουν μέ τήν παρουσία τους καί μόνο (Ματθ. 8,28). Στά πρόσωπά τους ἀποτυπώνονται τά σημεῖα τοῦ κακοῦ: ἡ χαλεπότητα, δηλαδή ἡ ἀγριότητα τῆς καρδιάς πού σέ κάνει νά φοβάσαι νά τούς κοιτάξεις κατά πρόσωπον, ἡ διαρκῆς παραμονή τους στόν θάνατο καί τίς μορφές του – μοναξιά, ἀκοινωνησία μέ τούς ἄλλους ἄνθρώπους, ἐσωστρέφεια– καί ἡ ἐξουσία τῆς βίας καί τοῦ φόβου πού ἔχουν ἐπιβάλλει ἐκεῖ ὅπου βρίσκονται.

Ἡ οὐσιαστική σωφροσύνη καί ἐμπιστοσύνη

Ἀξιοσημείωτο ὅτι οἱ ἄνθρωποι τούς ἀποφεύγουν. Γνωρίζουν ὅτι δέν μποροῦν νά πολεμήσουν ἐναντίον τους καί νά ὑποτάξουν τό κακό. Ἐχουν παραδώσει τή συγκεκριμένη περιοχή σ' αὐτούς. Κατανοοῦν ὅτι θά εἶναι γιά πάντα μιά πληγή. Δέν πηγαίνουν νά παλέψουν κατά μέτωπο μαζί τους. Δέν εἶναι ἀπλῶς ὅτι φοβοῦνται. Κατά βάθος νιώθουν ἀνήμποροι νά νικήσουν τό κακό μέ τίς δικές τους δυνάμεις. Ἐτσι ἐπιλέγουν μιά ἡττοπαθῆ μέν στάση φαινομενικά, σῶφρονα ὅμως στήν οὐσία.

Μόνο ὁ Χριστός μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσει τό κακό κατά μέτωπο. Καί αὐτό οἱ δαίμονες, οἱ ἐκφραστῆς του, τό γνωρίζουν καλά. Γι' αὐτό καί δέν ἀντιστέκονται στόν Χριστό. Δέν μποροῦν ὅμως νά νικήσουν τήν κακία πού ἐγίνε φύση τους. Ἐτσι τοῦ ζητοῦνε νά ἀφήσουν τούς ἄνθρώπους, ἀλλά νά εἰσέλθουν στό κοπάδι τών χοίρων, τό ὁποῖο, ἀντίθετα μέ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 28-34, θ' 1)

Οι δαιμονισμένοι Γεργεσηνοί

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπῆντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἐκραζαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, τὸν προϋπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, οἱ ὅποιοι ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, πολὺ ἐπικίνδυνοι, ὥστε κανεῖς δέν ἦτο δυνατόν νά περάσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον ἐκεῖνον. Καί ἐφώναξαν, «Τί ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ἐδῶ προώρως γιὰ νά μᾶς βασανίσῃς;». Μακρυὰ ἀπὸ αὐτούς ἦτο μία μεγάλη ἀγέλη ἀπὸ χοίρους, πού ἔβοσκαν. Καί οἱ δαίμονες τὸν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν, «Ἐάν μᾶς διώξῃς, ἄφησέ μας νά πᾶμε εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καί αὐτός τούς εἶπε, «Πηγαίνετε». Αὐτοὶ δὲ ἐβγήκαν καί ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καί ὁλόκληρη ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθηκε εἰς τὴν θάλασσαν καί ἐχάθηκε εἰς τὰ νερά. Οἱ δὲ βοσκοὶ ἔφυγαν καί ὅταν ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν, τούς τὰ εἶπαν ὅλα διὰ τούς δαιμονισμένους. Καί ὅλη ἡ πόλις ἐβγήκε εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ καί ὅταν τὸν εἶδαν, τὸν παρεκάλεσαν νά φύγῃ ἀπὸ τὰ σύνορά τους. Καί ἐμπῆκε εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καί ἦλθεν εἰς τὴν δικήν του πόλιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
